

BESTUUR

President : Tom Jacobs
Oud President : Bert Lamers
1° Vice President : Toon Gasseling
2° Vice President : Martin Liefrink
Secretaris : Marnix Jansen Venneboer
Penningmeester : Jos Niesink
Bankrekening : ABN-AMRO 66.03.11.232
(Postrekening van de bank: 824200)

SECRETARIAAT

Marnix Jansen Venneboer : Lorentzlaan 20
7002 HB Doetinchem
Telefoon : 0314-334984
Mobiel : 06-23847832
E-mail : doetinchem@lions.nl
Website : www.lions.nl/doetinchem
Digitaal ledenboek : www.lions.nl/lolas

BIJeenkomsten

Iedere maand : 1° woensdag 20.00 uur Vergadering
3° woensdag 18.00 uur Taphap
5° woensdag 18.00 uur Taphap met
Plaats : Gasterije De Heereboer
Oude Doetinchemseweg 42
7038 BJ Zeddam
Telefoon : 0314 – 651940
Fax : 0314 – 652488
E-mail : info@deheereboer.nl

Bij verhindering voor de vergadering altijd bij de secretaris afmelden.

Bij verhindering voor de taphap altijd dinsdag vóór 20.00 uur bij “de Heereboer” afmelden

Voor bijeenkomsten met Papillons altijd dinsdag vóór 20.00 uur bij “de Heereboer” opgeven

WAT STAAT ER DEZE MAAND IN HET BULLETIN?

Pres(s)praat februari 2007	4
Verjaardagen	5
Tap Hap 17 januari 2007	6
Verslag bijeenkomst 7 februari 2007	7
We Serve	8
Crypto	10
Guus Kuijer	11
Hallo Papillons	13
Vandaar	14
Een man waar je op kunt bouwen	16
Stoer	18
De 10 minuten van Hans de Vries	19
Joodse NSB'ers	20
Tijd	24
Commissies	25
Agenda 2006-2007	26

PRES(S)PRAAT FEBRUARI 2007

Het is zondag 18 februari 2007. Marlie en ik rijden van Rotterdam naar Hoog- Keppel. Een behoorlijk contrast!

We hebben dit weekend met z'n tweetjes Rotterdam bekeken. Een stad met, zo lijkt het wel, twee gezichten. Enerzijds de grauwe en armoedige kant die hoort bij een industriestad. Een sfeer die een gevoel van moedeloosheid en uitzichtloosheid oproept. Anderzijds de frisse uitstraling van een moderne stad, waar je volop kunt genieten van de vele uitingen van menselijke creativiteit. De kant die juist positieve en optimistische gevoelens oproept in de mens. Gelukkig heeft dit laatste gezicht van deze stad bij ons veruit de meeste indruk gemaakt. Wat is het leuk om te zien dat er zoveel uitingen van creativiteit zijn in deze multiculturele stad. De architectuur, de vele boetiekjes en galerijen met vele kunstvormen, de vele creatieve zakelijke concepten.

Het geeft ons altijd veel energie en inspiratie. Marlie probeert ideeën voor haar schilderhobby of voor de inrichting van ons huis op te doen. Ik ben meer geïnteresseerd in combinaties van creativiteit en functionaliteit zoals de kubuswoningen van Piet Blom, gebruiksvoorwerpen met verrassend nieuwe combinaties van bijvoorbeeld design, gebruiksfunctie en materiaalkeuze of creatieve marketingconcepten.

Als het over creativiteit gaat moet ik altijd denken aan de verhalen die mijn afstudeerhoogleraar vertelde over creativiteit en de onderzoeken die op dat gebied vooral in Amerika zijn gedaan. Het blijkt dat kennis en ervaring vaak remmend werken op onze creativiteit. De mens creëert in zijn hersenen, juist om snel conclusies te kunnen trekken, “vooroordelen” op vele gebieden. Dit remt helaas onze creativiteit, blijkt uit onderzoek. Kinderen zijn daarom creatiever dan ouderen. “Imagination is more important than knowledge” zei Einstein dan ook. Toch is er, om te kunnen creëren ook kennis nodig. Het gaat dus blijkbaar om de kunst om, ondanks onze kennis, dingen met een frisse blik te blijven bekijken.

Creativiteit blijkt ook de sleutel tot geluk te zijn. Uit de psychologie is bekend dat mensen die helemaal opgaan in het creëren van dingen die ze zelf bedacht hebben, in een ultieme gelukstoestand, genaamd “flow” kunnen verkeren.

De presentatie van de We Serve Commissie 7 februari jl. is ook een product van creativiteit. De enthousiaste start die alle werkgroepen hebben gemaakt, geeft er blijk van dat we allemaal graag onze creativiteit inzetten. Het belooft nog een leuke tijd te worden. "Samen leren en Creëren" dus, maar nu met creëren in grote letters.

[Tom Jacobs](#)

VERJAARDAGEN

In de afgelopen periode zijn de volgende Lions jarig geweest:

Peter-Bob Peerenboom 3 februari (58 jaar)

Jan Jurriëns 9 februari (55 jaar)

Bert Lamers 17 februari (55 jaar)

Bij deze (nogmaals) gefeliciteerd.

In de komende maand hopen

Henk Drost 24 februari (54 jaar)

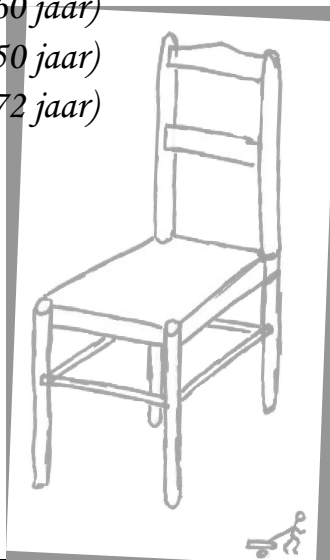
Marnix Jansen Venneboer 1 maart (60 jaar)

John Brands 9 maart (50 jaar)

Jan Kruit 12 maart (72 jaar)

hun verjaardag te vieren.

We wensen hen een fijne verjaardag toe.

TAP HAP 17 JANUARI 2007

Storm en regen, zeer veel regen, dat is het weer van vandaag. Voor morgen is er zelfs een weerwaarschuwing afgekondigd. Gelukkig zitten we veilig en droog in De Heereboer. Van de - nu nog - 41 leden van onze club zijn er 30 aanwezig, het attendance percentage komt daardoor op 73%.

Vandaag is er een bijzondere gast: de IPDG, Ernst Plooi, komt ons met een bezoek vereren. (IPDG staat voor Immediate Past Districts Governor of gewoon op zijn Nederlands: de vorige districtsgouverneur).

We zingen voor onze jarige Lions uit de afgelopen periode. Dat zijn Ruud Wink en Gerard Hehenkamp en heffen gezamenlijk het glas op de gezondheid van deze heren. Voor Gerard was er een extra feestelijk tintje. Hij is opnieuw opa geworden van een flinke kleindochter.

De President heet Ernst Plooi van harte welkom en blikt nog even kort terug op de zeer geslaagde nieuwjaarsbijeenkomst in Bronbeek. Een compliment aan de voorzitter en leden van de activiteitencommissie is zeker op zijn plaats!

De door mij verwachte (korte) toespraak van Ernst blijft uit. Wel hoor ik hem tegen Tom zeggen "wat een fantastische club zijn jullie". Daar blijft 't dan bij.

Als het dessert wordt opgediend komt Siert Wieringa binnen. Hij krijgt het woord van de President en begint een verhaal te vertellen over goede voornemens (.....?) en keuzes maken. Het komt er op neer dat Siert heeft besloten zijn lidmaatschap van de Lions Club op te zeggen. Persoonlijke overwegingen hebben voor hem tot dit besluit geleid. Siert bedankt zijn sponsors Tom en Hans en wenst hij de club verder alle succes toe.

Dan is het de beurt aan Hans de Vries voor zijn "10 minuten van". Het verslag hiervan valt elders in dit bulletin te lezen.

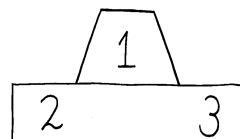
Na het boeiende verhaal van Hans sluit de President de bijeenkomst.

The logo consists of the letters 'M', 'J', and 'V' in a stylized, blue, outlined font, positioned above a horizontal line.

VERSLAG BIJENKOMST 7 FEBRUARI 2007

De vergadering van deze avond staat grotendeels in het teken van de rapportage van de "We Serve" Commissie.

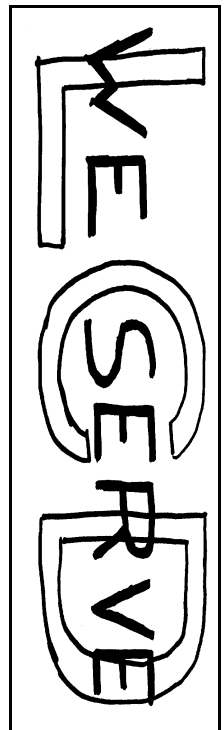
- ▶ De President start met het gebruikelijke welkomstwoord en opent het reguliere vergadergedeelte. Hij begint met de opmerking dat het overlijden van Jaap Gosses in de rubriek "In memoriam" van de The Lion van februari staat vermeld.
- ▶ Hierna geeft Tom een korte terugblik op de literaire avond met Guus Kuijer in Het Borghuis. Guus had een uitstekend verhaal en de opkomst met ongeveer 45 Lions en Papillons was zonder meer goed te noemen. Kortom: een geslaagde avond!
- ▶ In het jaarprogramma doen zich enkele wijzigingen voor. Voor 7 maart wordt nog een alternatief gezocht i.v.m. het wegvallen van de introductie van Siert Wieringa. De Lions uit Dorsten, althans een aantal van hen, zullen een hapje met ons mee-eten op de Taphap van 21 maart. Op 11 mei is in het kader van de jumelage met LC Dorsten de jaarlijkse jeugddag met Doetinchemse scholieren en met leerlingen uit Dorsten. De dag erna, 12 mei, is het jaarlijkse uitstapje met de Lions Dorsten.
- ▶ De secretaris geeft een overzicht van de ingekomen stukken en vraagt in het bijzonder de aandacht voor het Jaarboek 2006 van de Moeder Teresa Stichting uit Ulft.
- ▶ Koos Kuiper memoreert dat het Metzo College onlangs een prijs heeft ontvangen voor het mooiste schoolgebouw van Nederland. Een staaltje van knap architectonisch werk!
- ▶ Tot slot staat Tom nog even stil bij de zonevergadering die op 29 januari jl. is gehouden in Zutphen. Het ging hier om een brainstormsessie in het kader van fundraisingactiviteiten van de clubs uit zone 3B MD 110 BZ. Tom geeft een korte bloemlezing van de verschillende ingebrachte voorstellen.
- ▶ Van de commissies geeft Henk Dijk aan dat de Jeugdcommissie één voordracht heeft ontvangen. Verder is de commissie bezig met de voorbereidingen van de family-day.

- ▶ De Interservice groep is druk doende een gezellige en actieve avond te organiseren op 18 april.
- ▶ Jan Kruit vraagt aandacht voor een weldadigheidsconcert op 1 maart a.s. in Dorsten door het Bundes Polizei Orchester Hannover. (Zie eerdere e-mail over dit onderwerp van 8 februari 2007)
- ▶ De President sluit af en geeft de “We Serve” Commissie bij monde van Wim Frommé en Ruud Wink het woord én beeld.

WE SERVE

- De aanwezige Lions krijgen een z.g. Hand-out uitgereikt van maar liefst 33 pagina´s. Hierin staan de uitgangspunten voor de We Serve gedachte en het beleidsplan aangegeven. De indeling van de projectgroepen staat eveneens beschreven.
- Op onnavolgbare wijze presenteert Wim Frommé het gehele plan van de Commissie We Serve. Deze presentatie is door Ruud Wink in elkaar gezet en wordt ons met behulp van een beamer op een heldere en overzichtelijke wijze getoond. Eindelijk weer eens een échte clubavond, door eigen Lions in elkaar gezet. Niet alleen door Wim en door Ruud, maar door álle WSC-leden. Een prestatie om trots op te zijn! Het projectvoorstel biedt absoluut nieuwe impulsen en vooral ook nieuw élan voor de gehele club met veel interessante en uitdagende mogelijkheden. Een compliment voor de uitstekende voorbereidingen voor deze avond én de presentatie ervan aan de We Serve Commissie is dan ook zeker op zijn plaats.
- Op 16 mei zal de eerste terugkoppeling zijn van de projectgroepen.

- ▶ Dan richt de President zich tot Wim Frommé, omdat het deze maand precies 30 jaar geleden is, dat Wim werd geïnstalleerd als Lion. Tom spreekt Wim toe:

'Beste Wim,

Je bent dus al lid sinds 1 februari 1977 en President geweest in de periode 1982/83; de installatie vond destijds plaats door de toenmalige President Arnold van der Goot. En..... je bent nog steeds active member!

Ongetwijfeld heb je nog vele andere commissiefuncties vervuld, maar daar bestaat helaas geen overzicht van. Wat Marnix wel gevonden heeft zijn de notulen van de vergadering waarin jij geïnstalleerd werd.

De notulen van de vergadering van 4 februari 1977

“Om 20.20 uur opent de president de vergadering en heet de 18 leden welkom. In de begroeting worden speciaal betrokken als gasten Wim Frommé, die vooruitlopende op de installatie al opgesierd is met het Lionsspeldje en de heer Hesselink, die deze avond, ter kennismaking onze club bijwoont.”

Dan volgt verslag van de andere onderwerpen.

Na de pauze volgt de installatie van Wim Frommé, waarbij hem de memberkit wordt overhandigd en de president de hoop uitspreekt dat hij zich hier thuis voelt. Henk Heezen, als sponsor, voegt daaraan in zijn speechje aan toe dat hij hoopt, dat het kleine membertje een groot lid mag worden. Henk kan trots op je zijn. Dat is gelukt!

“Hierna vertelt Wim Frommé op een boeiende wijze over zichzelf, zijn gezin en werk. Tot slot biedt hij aan om voor de leden eens een bezoek aan het bedrijf te organiseren.”

Ik weet niet of dat gebeurd is, maar we hebben het er dit jaar nog over gehad. Vaak hoor ik je praten over de openhaard-bijeenkomsten, die ikzelf helaas nooit heb meegemaakt. Je gelooft in overleg en samenwerking. En ook in de kracht van een goede visie én je bent innovatiegezind. Kortom, geknipt voor de rol als voorzitter van de We Serve Commissie. De commissie die een stuk vernieuwing belooft. Een rol die je het laatste halve jaar met veel enthousiasme en resultaat hebt vervuld. Dat hebben we vanavond kunnen zien. Wim gefeliciteerd!

- ▶ Hierna sluit de President deze boeiende en inspirerende avond en drinken we nog een borrel op het succes van de WSC en de projectgroepen.

CRYPTO

Na het succes in het vorige clubblad nu een cryptisch raadsel. Wederom zal een fles wijn verloot worden onder de inzenders van de goede oplossing. Deze is ter controle bij de hoofdredacteur bekend die dus niet mee mag doen. Alle andere leden mogen meedoen; buiten mededinging is niet toegestaan.

Instructies:

Ieder van de volgende zes beschrijvingen zijn in een woord samen te vatten, het aantal letters van dat woord staat achter de beschrijving. De zes woorden tezamen vormen een zin die slaat op de inhoud van deze uitgave van het clubblad. Veel succes.

Uw puzzelredacteur.

- ▶ de Lionsclub Doetinchem (2)
- ▶ Het motto is.... (5)
- ▶ De 3e en 4e letter van: “Jos N. in omgekeerde richting” (2)
- ▶ Een euro volgens de WSC (4)
- ▶ Koppeling (2)
- ▶ Waar het de subcommissies om moet gaan (4)

De oplossingen naar aj@pulltergunne.nl voor de volgende 8 uren vergadering.

[TERUG](#)

GUUS KUIJER

Elke vijfde woensdag van de maand is een bijzondere avond voor Lions en Papillons. Woensdag 31 januari zijn we te gast in het Borghuis waar we graag komen. Zoals altijd worden we gastvrij en vriendelijk bediend door Sabine en haar crew. Erwin heeft voor een voortreffelijk buffet gezorgd.

Na het eten vertelt Guus Kuijer over zijn schrijven van -niet alleen- kinderboeken. Daar was hij voor mij eigenlijk alleen bekend van. Guus is blij dat hij, zoals hij zegt, een thuiswedstrijd mag spelen. Gedurende geruime tijd heeft hij in Doetinchem gewoond, naast drukkerij Wink.

Om te beginnen vertelt Guus over hoe je een schrijver wordt.

Er bestaat geen Schrijveracademie. (die bestaat overigens wel degelijk - red) Veel lezen en nog meer lezen is voor hem een van de belangrijkste voorwaarden om te gaan schrijven. Op de kweekschool waar hij gestudeerd heeft bestaat de afdeling "schrijver worden" niet.

Als je dan eenmaal gaat schrijven is het niet zo makkelijk om jouw meesterwerk bij een uitgever gedrukt te krijgen. Er worden 40 tot 50 manuscripten per week opgestuurd naar uitgevers. Redacteuren lezen dan snel een stukje door en de meeste gevallen wordt er niets mee gedaan. Het moet er echt wel uitspringen om

door de uitgever als positief gezien te worden. Ook speelt vriendjespolitiek geen enkele rol van betekenis. Veel aankomende schrijvers zien het vak veel te rooskleurig in. Je moet echt erg veel talent hebben om schrijver te worden. Natuurlijk blijf je veel lezen als schrijver, niet alleen boeken van collega-auteurs maar ook lees je regelmatig voor uit eigen werk. Lezen is ook erg cultuurgebonden, Europa heeft een echte leescultuur, maar op bijvoorbeeld de ABC-eilanden heerst geen leescultuur, daar worden verhalen verteld. Op de opmerkingen dat de jeugd niet meer leest en alleen maar voor de PC en TV hangt reageert Guus met de opmerking dat er zeker door de jeugd nog

---

erg veel gelezen wordt. Dit staaft hij met het feit dat zijn boeken erg vaak geleend worden in de bibliotheken. Voor mij een positieve verassing.

Guus vindt ook dat je door te schrijven een sociale bijdrage aan de samenleving kunt geven, je kunt je ermee bemoeien.

De moord op Theo van Gogh heeft hem erg aangegrepen en naar aanleiding van het achterliggende religieus fanatisme heeft Guus het boek geschreven "Hoe een klein rotgodje God vermoordde"

Uit dit boek leest hij een stuk voor en legt daarna uit wat hij ermee bedoelt.

Tegenstrijdigheden in de Islam (het kleine rotgodje), de aanslagen in Madrid en hoe verstandige mensen hierop reageren (God). Ik kende het boek niet, maar dat zegt niet zo veel. Het onderwerp en de manier van vertellen boeide mij dusdanig dat ik het zeker ga lezen.

Theo Kamps vraagt daarna wie er bepaalt wat er gepubliceerd wordt en wie er bepaalt wat een goed boek is of niet. De goede boeken stijgen

er wel bovenuit, deze worden ook met prijzen beloond en deze prijzen worden door onafhankelijke jury's uitgereikt. Je hebt vakmanschap en talent nodig om boven de massa uit te stijgen, maar vertrouw niet alleen op talent. Natuurlijk zijn recensies in kranten belangrijk, maar internet is een veel beter medium om publiciteit te krijgen.

Er wordt echter te veel gepubliceerd. Een boek moet snel veel verkopen, binnen drie maanden moeten er 10.000 exemplaren verkocht worden om een bestseller te zijn. Daarna wordt er zoveel minder van verkocht dat het niet meer aantrekkelijk is voor de uitgevers en boekhandel.

Terugkomend op religie vertelt Guus dat hij ongelovig is, maar hij gaat nu wel een boek schrijven over de gevaren en aantrekkelijkheid van godsdienst.

Toch is Guus Kuijer zijn kweekschoolopleiding trouw gebleven. "Een kunstenaar is een meester-leraar". Niet voor niets wordt hij aangesproken als

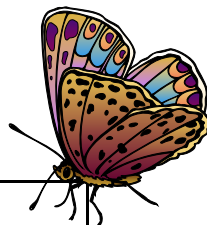
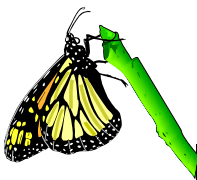

“maestro”. Literatuur is onderwijs en Guus is een moralist die nooit opgeeft als hij iets wil melden.

Tot slot gaat Guus nog voorlezen uit één van zijn kinderboeken. Dit verhaal gaat over Jonathan die zoals vele kleine kinderen hevig verliefd is op zijn juf. Guus leest het zo boeiend voor dat je de grote slang die, behalve Jonathan, alle kinderen uit de klas opeet zonder dat de juf het merkt, gewoon ziet. Het is waarschijnlijk een spannend ontspannend kinderboek als ik het hoor.

De bon die Guus na afloop krijgt schenkt hij onder applaus aan “Het Borghuis” een mooie geste. Een boeiende en bijzonder interessante avond die gelukkig druk bezocht was, was zo om. Guus bedankt.

[Kees van Steenberg](#)

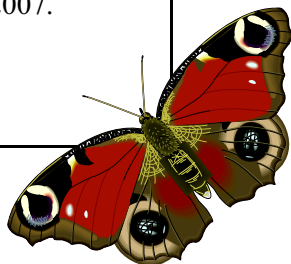
HALLO PAPILLONS

Op 21 maart 2007 om 20.00 uur hebben we een bijzondere avond bij Liesbeth Dijk-Laman Trip thuis.

Zij gaat ons vertellen over haar werk als mediator. Wat ze deze avond precies gaat doen blijft nog even een verrassing.

Nadere informatie volgt in maart 2007.

Hartelijke groeten,
Ans, Mieke en Janny.

VANDAAR...**Henk Drost reageert op Henk Breuker**

Henk Breuker is al vele jaren gewaardeerd schrijver van vele artikelen in ons Lionsbulletin. Op erudiete wijze etaleert hij zijn belesenheid. Soms kruipt hij in de rol van criticus en tovert met vlotte pen zijn mening op papier. Zo nu en dan op een wijze die reactie oproept. Soms wordt het product van zijn scherpe pen door betrokkene als minder positief ervaren (ludieke “kledingactie” bij fondswerving Tsunami, desavoueren van HBO-lectoraat). In het laatste nummer (Lions-bulletin januari 2007-red.) stelt hij het thema groepsvorming binnen onze club aan de orde. De door mij ervaren werkelijkheid ziet er echter anders uit dan die in het bewuste artikel. Omdat ik met naam en toenaam genoemd word voel ik de behoefte te reageren.

Negen jaar geleden is op initiatief van Jan Kruit een wijnactie gestart. De bedoeling was -en is- om gelden bijeen te brengen voor het jumelagefonds. Vanwege lidmaatschap jumelagecommissie en liefhebberij in wijn, hebben Jan en ik een tot nu succesvolle fundraisingactiviteit opgezet. (Overigens op dit moment de enige structurele in onze club). Het eerste jaar zijn we met z'n tweeën naar Meerssen gereden. Tot diep in de nacht en nog dagen daarna zijn wij bezig geweest met het persoonlijk bezorgen van de wijn.

Aanvankelijk was het nog een heel geregeld mensen te vinden die mee wilden of konden. Toen de hoeveelheid wijn toenam en meer mensen nodig, waren dat de mensen van het eerste uur, mensen die een auto of opslagplaats ter beschikking hadden en mensen die de actie bijzonder steunden door grote bestellingen. Terzijde zij opgemerkt dat een viertal Lions ruim een derde van de totale opbrengst genereert. Door verhindering springen soms anderen bij. Nu is het geen probleem meer liefhebbers voor deze (blijkbaar leuke) activiteit te werven. Als deze actie en met name mijn rol daarin dan als voorbeeld wordt genoemd van groepsvorming binnen de club ervaar ik dat als teleurstellend, onjuist en geen recht doend aan de energie die ik in deze activiteit steek.

Geweldig vind ik het en te waarderen als mensen enthousiast zijn over of veel kennis hebben van een bepaald onderwerp. Of het nou wijn is of opera of de Islam. Minder te waarderen valt als deze kennis zo nadrukkelijk wordt gebruikt om vermeend gebrek daaraan bij een ander te corrigeren. Dat is

---

onnodig en zou al snel als arrogant kunnen worden opgevat. Een oude wijsgeer zei vroeger al dat een mens veel meer dingen niet weet dan wel.

Het feit dat een aantal vrienden, ook Lions, met elkaar privé, buiten Lionsactiviteiten, dingen ondernemen, is geen beletsel om een goed en actief en betrokken Lionslid te zijn, met open contacten naar iedereen, zonder eenkennigheid. Je kunt je afvragen of de -zo lijkt het wel- met een in azijn gedrenkte pen geschreven kwalificaties over mensen, die buiten hun werk plezier proberen te maken, niet wat overdadig zijn. Anderzijds is het cynisme van een schrijver die blijkbaar gymnastiek van de hersenen prefereert boven die van lijf en leden, wel voorstelbaar.

Het is niet mijn bedoeling ruzie te maken, te kwetsen of tweedracht te zaaien. Een gezonde Lionsclub met vrienden is mij heel wat waard. Ik heb veel respect voor de inzet en het werk dat bedoelde schrijver verricht binnen onze club. En ik hoop nog lang te kunnen genieten van de boeiende verslagen en "kronkels" van Henk. Maar soms lijkt me enig tegenwicht op zijn plaats. Vandaar...

[Henk Drost](#)

P.S. De linkse draai van de Quick-step valt me inderdaad niet mee.

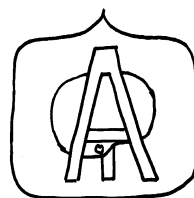
In "Het Borghuis" zijn naast de meer bekende activiteiten ook wisselexposities van regionale groepen of kunstenaars te bezichtigen.

Het sociaal-culturele eetcafé doet zijn doelstellingen eer aan!

De tentoonstelling van februari-maart 2007 is ingericht door de teken- en schilderclub Artihoeck, een in Doetinchem al lang bestaande vereniging. Enkele Lions zijn ook lid van Artihoeck en een aantal oudere leden kennen de club van de portretten van hen of hun familieleden.

Meer informatie over Artihoeck vind je op www.artihoeck.nl

28 februari om 16.30 uur is er een gezelligheidsbijeenkomst met een conference van Leo Smits. Mocht je willen blijven eten, dan dit gaarne melden vóór 25 februari via jloggers@xs4all.nl

EEN MAN WAAR JE OP KUNT BOUWEN

Op bezoek bij Jan en Jannie Thijssen

Tijdens de bijeenkomst in het Borghuis vroeg ik Jan Thijssen (16-09-1931) of ik met hem een interview mocht hebben voor dit bulletin. Jan stemde hier meteen mee in, maar voegde daaraan toe dat hij wel een echte "Achterhoeker" is. Enigszins vertwijfeld over deze opmerking toog ik de week erna naar de Kennedylaan om het gesprek met Jan aan te gaan.

Jan stond me buiten al op te wachten om mij een parkeerplaats toe te wijzen op zijn terrein voor zijn huis. En enkele seconden later betrad ik een atelierachtig huis. Het huis bleek inderdaad een ontwerp te zijn van Jan zelf en tevens lange tijd gediend te hebben als architectenbureau waar op het hoogtepunt -naast Jan- maar liefst 4 medewerkers hun brood verdienden.

Gezeten tegenover de gemoedelijk brandende open haard, ontspon zich het gesprek met Jan. Jan is de oudste zoon uit het gezin Thijssen dat drie kinderen had. Zijn vader, een strenge man met duidelijke principes, was na eerst opzichter te zijn geweest bij het Waterschap, de oprichter van het architectenbureau Thijssen. Jan volgde van 1949-1957 bouwkunde aan wat nu de TU Delft is. Naast ontwerpen bleek hij vooral ook geïnteresseerd te

zijn in technische constructies. In die tijd, na de wederopbouwfase, ging vooral de architectonische aandacht uit naar het "nieuwe bouwen". Professor van Eesteren speelde hierbij een belangrijke rol.

Jan ging werken bij zijn vader. Tijdens zijn studietijd heeft hij Jannie ontmoet. Jannie sliep al in zijn bed voordat zij eigenlijk omgang met elkaar kregen daar Jannie een vriendin was van Wil, het zusje van Jan. Het was namelijk zo dat Jannie wel eens logeerde bij de familie Thijssen en dan sliep in het bed van Jan die van zijn ouders slechts eens in de vijf weken thuis mocht komen. Wie nu wie het hof gemaakt heeft is mij onduidelijk, of...

Jannie en Jan trouwden in 1958. Het was een magere tijd. De bouw zat in een dip dus het salaris dat Jan verdiende, was laag. Het architectenbureau Thijssen was vooral gericht op de utiliteitsbouw, veel bedrijfsgebouwen. Jannie en Jan kregen 2 kinderen; in 1959 zoon Geert en in 1961 dochter Margreet. Om wat extra bij te verdienen trad Jan, op voordracht van zijn moeder, toe tot de BB bij de ABC (aatom, biologisch en chemisch) dienst. Met veel plezier heeft Jan hier ruim 10 jaar zijn diensten ter beschikking gesteld.

Jan begint meer en meer op zijn praatstoel te komen wanneer ik hem vraag naar zijn activiteiten als architect. Duidelijk trots is Jan op zijn ontwerpen en realisaties van het Gasbedrijf, het pand voor van Silfhout en het zwembad Groenendaal. Vooral grote constructies en de daarvoor vereiste constructieberekeningen trokken Jan. Enkele voorbeelden zijn "Lovink Terborg", "Agterhof Gaanderen" en "Hoegen Dijkhof Doetinchem". Vooral constructie-berekeningen bleek Jan's grote passie te zijn. In dit verband wijst hij op de dakconstructie bij ijzergieterij Lovink die veel moest kunnen dragen.

In 1968 laat Jan naar eigen ontwerp zijn huidige huis bouwen. Kenmerkend zijn de grote ruimten, de weinige deuren, de vloer en de archiefkelder onder het hele huis. Kortom: een zeer functionele woning annex werkruimte. Vanwege zorgen over de continuïteit besluit Jan -inmiddels is zijn vader overleden- om samen te gaan met Jan Ovink. Samen trekken ze jongere architecten aan die later ook weer zelf een eigen bureau zouden starten.

Jan is lid van de BNA, een branche-organisatie voor architecten. Voor deze organisatie is Jan ook ruim 12 jaar deken geweest die -bij geschillen tussen architecten en opdrachtgevers- moest bemiddelen. Daarnaast bekleedde Jan diverse bestuursfuncties bij o.a. het NCW, Lions en het museum.

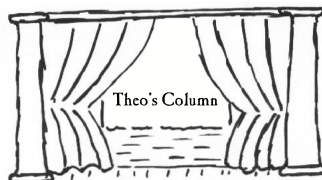
Archeologie is een grote hobby van Jan evenals -sinds kort- de genealogie. Inmiddels heeft Jannie zich ook bij het gesprek gevoegd en vertelt over haar tijd als onderwijzeres die maar kort duurde omdat ze in verwachting raakte van hun eerste kind. Met veel warmte vertellen Jannie en Jan het een en ander over hun twee kinderen en kleinkinderen. Beiden kijken terug op een succesvol werkend leven en een warm familieleven. Als ik tegen 10 uur de woning verlaat vraag ik aan Jan waarom hij eigenlijk had gezegd dat hij een "echte Achterhoeker" is. Toen was zijn antwoord dat hij niet zomaar alles vertelt. Als dat het kenmerk is van een Achterhoeker dan zie ik met genoegen uit naar een gesprek met een andere Achterhoeker.

[Henk Dijk](#)

STOER

De Gemeente Gendringen gaat op stoer. Want de Gemeente Gendringen gaat een theaterzaal bouwen. En niet zomaar een, nee, een prachtige cultuurtempel op het terrein van en geïntegreerd met de oude gebouwen van voormalige Diepenbrock Reigers IJzergieterijen in Ulft. De DRU. Die gebouwen staan leeg en de gemeente Gendringen denkt: “Kom, nou zijn wij ook een grote gemeente, Nou mogen wij ook een schouwburg.”

“Gemeente Gendringen? zult u zeggen. Die bestaat toch niet meer? Die is toch gefuseerd met de Wisch en heet nu toch Gemeente Oude IJsselstreek?

Ben je mal. Het is gewoon nog de oude gemeente Gendringen met dezelfde wethouders als de gemeente Gendringen, afgezien dan, van die ene wiens portefeuille het is de kleur van de bankjes in de parkjes te bepalen. En deze wethouders zijn gewoon geboren in Gendringen en hebben zich voorgenomen het dorpje op te stuwen in de vaart der volkeren. En bij die vaart hoort dan blijkbaar een theaterzaal. Multifunctioneel, dat natuurlijk ook.

Dat overal in Oost Gelderland gemeentes besluiten, gedwongen door hun zieltogende economie, hun zieltogende theaterzaaltjes te sluiten is de gemeente Gendringen niet opgevallen. Er gaat hen tenminste nog geen lichtje branden. Dat cultureel centrum de Smeltkroes al jaren -door gebrek aan onderhoud en gebrek aan financiële middelen voor een gedegen programmering- tot een betekenisloze klaverjaszaal is verworpen is blijkbaar toeval. Het kolkende culturele leven van de gemeente Gendringen roept, schreeuwt, smeekt, smacht naar een eigen zalencomplex, waar -in de levendige fantasie van de wethouders, en echt ook alleen maar daar- avond aan avond honderden inwoners van deze gemeente in rijen voor de poort zullen staan te wachten om de volgende kunstzinnige ervaring op te doen. Vanuit Doetinchem en Duitsland staan files richting Ulft omdat Ulft “hot” is: alweer een concert van de Ulftse Nachtegalen; alweer een nieuwe ultieme kunstuiting van het Ettens Mannenkoor. En vorige week ook al. En volgende week weer. En zie daar, deze miljoenen vergende investering in de kunst heeft zelfs geleid tot de wederoprichting van toneelvereniging “Lekker Stuk”! Het kan niet op in Gendringen. Zonde, want 10 kilometer verderop zoekt men naarstig naar financiële middelen om de enige echte schouwburg met bestaansrecht voor de Achterhoek te behouden.

DE 10 MINUTEN VAN HANS DE VRIES

Hans is geboren in de hongerwinter in Haarlem. Zijn vader was registeraccountant. Het gezin bestond verder uit zijn moeder en zijn twee zussen. Hans volgde de lagere school in Aerdenhout en daarna HBS-B opleiding. Na het behalen van het HBS diploma ging Hans de grafische opleiding volgen in Amsterdam en in Zwitserland.

Zijn diensttijd bracht hij door bij het NAVO Verbindingscentrum. Moe werd Hans hier niet van. Het was meer stilzitten dan actief zijn.

Na deze periode ging Hans wederom naar Zwitserland - werken bij een krantenbedrijf - om meer ervaring in het grafische vak op te doen.

Hans trouwde met Willemien (hij heeft haar leren kennen via het skiën) en ze kregen 3 zoons. Een van hen is jurist, de ander bedrijfskundige (hij handelt o.a. in universiteitskleding) en de jongste zoon doet architectuur.

Het werkzame leven van Hans: eerst inkoper voor grafische producten, daarna werkzaam geweest bij een uitgeverij (van de Dominicus boeken). Na 7 jaar ging hij werken voor de Koninklijke Vereniging voor de Grafische Ondernemingen. Hier hield Hans zich bezig met onder meer bedrijfsadvisering. Bij het KVGO is Hans 25 jaar actief geweest. Naast het werk heeft Hans ook andere functies vervuld en was hij o.a. medeoprichter van het Grafisch Museum te Zutphen.

Wat de hobby's betreft staat de skisport met kop en schouders bovenaan bij Hans. Zo was hij medeoprichter van de Achterhoekse afdeling van de Nederlandse Skivereniging. Meerdere keren per jaar gaat hij skiën. Maar het blijft oppassen geblazen, vooral bij het off-piste skiën. Het afgelopen jaar kreeg Hans een ernstig ongeval en werd hij met de helikopter naar het ziekenhuis afgevoerd. Gelukkig gaat het nu weer goed met hem en heeft hij alweer een beetje geoefend met skiën.

Verdere hobby's zijn: golfen (in de achtertuin!), fietsen, klassieke muziek én reizen. Recent nog heeft Hans samen met Willemien een 6 - weekse reis door Zuid Afrika gemaakt.

In 1995 is Hans geïnstalleerd door Paul Bosman; zelf was hij President in het Milleniumjaar en thans voorzitter van de activiteitencommissie.

De 10 minuten zitten er op en de reanimatiecursus gaat van start.

Hans, bedankt voor je verhaal!

JOODSE NSB'ERS

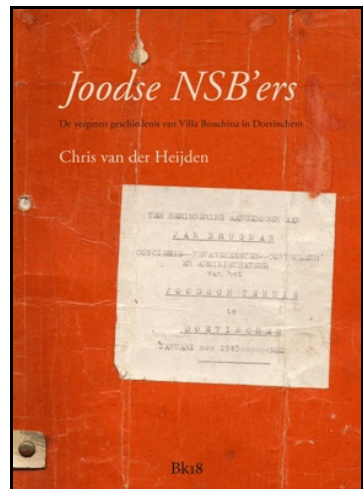
De vergeten geschiedenis van villa Bouchina in Doetinchem

Op een zonnige januarizondag ontvingen wij de familie van Gus' zijde voor een gezellige familiedag. Om de -veelal uit het westen afkomstige- familie kennis te laten maken met het Achterhoekse culturele erfgoed namen wij ze mee naar Huis Bergh voor een rondleiding. (Wij waren er zelf ook al een aantal jaren niet geweest en werden verrast door de veranderingen die op instigatie van Henk van Os waren aangebracht.)

Op weg daar naar toe vertelde een nicht over een boekje dat zij was tegengekomen in een Leidse boekwinkel en dat ging over een Doetinchemse villa die een merkwaardige WO-II geschiedenis kende. Het zou bewoond zijn geweest door Joodse NSB'ers. Joodse NSB'ers? Zijn die er ooit geweest? Enfin, zij zou het wel opsturen.

Korte tijd later plofte het boek op de deurmat. De titel luidde "Joodse NSB'ers, de vergeten geschiedenis van Villa Bouchina in Doetinchem". Tot mijn verrassing geschreven door Chris van der Heijden, de historicus die in 2001 het nodige opzien baarde met "Grijs Verleden", een intrigerend boek waarin hij afstand neemt van de zwart-wit/goed-fout redeneringen die in zijn ogen het werk van Lou de Jong kenmerkten. Het boek bevat een lezenswaardige inleiding op het begrip Joodse NSB'er en een nauwgezet contemporain verslag van de gebeurtenissen in het Joodsch Tehuis, de villa Bouchina.

Ook in deze uitgave geeft van der Heijden wederom blijk van het meer grijze WO-II verleden. Zo gaat hij opnieuw in op het werk van de Jong dat voor hem geldt als "het klassieke verhaal van de oorlog. Dat denkt sterk in termen van goed en kwaad en maakt daarbij gebruik van een simplistisch mensbeeld: mensen behoren tot de ene of de andere kant - iets dat in feite slechts voor een kleine minderheid gold". (blz 21.) Aanleiding voor deze opmerking is de beschrijving van de handelwijze van Jo Spier, een destijds beroemde illustrator die al snel

na de oorlog ervan beschuldigd werd (als jood nota bene) met de NSB te hebben samengewerkt. “Echt NSB’er lijkt Spier niet te zijn geweest. Wel was hij nauw bevriend met Mussert, die op zijn beurt aanvankelijk niet antisemitisch was. Zijn Joodse vrienden werden daarom Mussert-joden genoemd. Vandaar de vraag of het niet simpelweg zo zou kunnen zijn dat Jo Spier inderdaad geen krachtige persoonlijkheid was en dat deze ‘zwakte’, meer dan zijn vermeende ‘fout-zijn’, de kern is van de zaak.”

De reden voor de aandacht voor Jo Spier is het feit dat zijn vrouw en kinderen een tijd in de Villa Bouchina hebben doorgebracht. Spier zelf mocht daar na zijn vrijlating uit Westerbork (waar hij drie keer heeft vastgezeten en natuurlijk niet om pro-Duitse sympathieën) niet logeren en vond onderdak bij de joodse Doetinchemse ondernemer Mogendorff.

Van der Heijden schets een genuanceerd beeld over de ontwikkeling van de NSB in de jaren 30 en de rol van partijaanvoerder Mussert daarin. Zonder de toenemende foute elementen daarin te verbloemen zwakt hij de klassieke foute voorstelling gedocumenteerd af om daar een veelkleuriger palet tegenover te stellen. En vanuit die redenering is het niet geheel onbegrijpelijk dat in de jaren 30 ook joden lid werden van de NSB. (In 1938 werd dat lidmaatschap voor joden overigens verboden.) Veelal lagen rechts-nationalistische redenen daaraan ten grondslag. “Personen met een dergelijke politieke overtuiging kwamen onder Joden net zo goed voor als onder andere groepen. Maar veel zijn het er waarschijnlijk niet geweest. De Jong en Presser houden het op ongeveer 150, Mussert spreekt in zijn nagelaten bekentenissen van een paar dozijn.”

Let wel, dit speelt zich af in de dertiger jaren. Na de Duitse bezetting en zeker na het begin van de deportaties verandert dit natuurlijk volledig. Het boek geeft een interessante beschrijving van pogingen die gedaan zijn om sommige Joodse burgers een soort van beschermde status te geven. Uiteindelijk wordt een groep van zo’n 670 ‘uitverkoren’ Joden (waaronder veel zgn Frederiks-joden en Calmeijer-joden, wel te vergelijken met Joden die op Schindler’s list terecht zijn gekomen) ondergebracht in kasteel Schaffelaar in Barneveld, waarna zij overigens later alsnog op transport werden gezet via Westerbork naar Theresienstadt. “Zij bleven dus uitverkoren, want Theresienstadt was geen vernietigingskamp. Verreweg de meeste van hen overleefden de oorlog. Degenen voor wie dat niet geldt sterven een natuurlijke dood.”

En dan komt eind 1942 Doetinchem in beeld. Secretaris-generaal Frederiks schrijft aan het hoofd van de Zentralstelle für jüdische Auswanderung , Aus der Fünften: “Weiter bestätige ich, dass auf Antrag des Herrn Generalkommissars Schmidt eine Anzahl Juden die vor dem 10 Mai 1940 der NSB angehörten, in Doetinchem untergebracht werden.” De lijst omvat 63 namen, waarvan er overigens uiteindelijk slechts 9 daadwerkelijk onderdak in Doetinchem hebben gevonden.

Eind november 1942 werd perceel sectie A no 2708 door Binnenlandse Zaken gevorderd. Het pand behoorde toe aan de Gereformeerde Gemeente en diende als pastorie. Een gemeente zonder voorganger want die was kort daarvoor tijdens een buitenlands verblijf overleden. Het pand bestaat nog steeds: het is nu genummerd als Ds. Van Dijkweg 13. (Op de gevel is nog zichtbaar de plek waar vroeger de naam Bouchina heeft gestaan. Geen idee waarom die naam verwijderd is.)

Rond de kerstdagen 1942 sprak toenmalig burgemeester Duval Slothouwer tijdens een gezellig samenzijn op de sociëteit over het feit dat de stad “er een plukkie inwoners bij zou krijgen, allen niet-aris... Zij worden van regeeringswege en vanwege Het Gezag beschermd omdat het menschen zijn die in vervlogen dagen lid waren van de Nationaal-Socialistische Beweging, NSB’ers die bekeerd zijn dan wel vanwege het ras uit de beweging gestoten.” (En passant wordt aan de burgemeester enige aandacht besteed. In 1996 schreef Inge Volker al over Duval Slothouwer: “De Doetinchemse burgemeester Duval Slothouwer heeft zich, voor zover is na te gaan, tijdens de oorlog onopvallend gedragen. Hij was zeker niet pro-Duits , maar wel een gehoorzaam en vooral voorzichtig man, die Duitse maatregelen zonder al te veel tegenwerpingen uitvoerde. (...) Op 14 september dook burgemeester Duval Slothouwer samen met zijn gezin onder.” Grijs dus.)

De voorbereidingen voor de inkwartiering verliepen niet zonder slag of stoot. Financiering, aanpassing en inrichting kostten meer tijd dan voorzien. Een zekere D.J. Spanjaard werd adjunct-directeur (de directeur zat immers in Barneveld), die vervolgens Jan Brugman aanstelde als conciërge. Zoals gezegd zijn van de aanvankelijke 63 bewoners er maar 9 daadwerkelijk in Doetinchem terecht gekomen die vanaf 27 februari 1943 in de villa Bouchina hun intrek nemen. Hun verblijf daar heeft niet lang geduurd. Het is niet rendabel om een huis met zo weinig bewoners in stand te houden. Maar voordat een verhuizing naar de hoofdvesting in Barneveld aan de orde kan

---

komen, bereikt de bewoners het bericht dat zij zich op woensdag 21 april 1943 om 08.00 uur in de schouwburg in Amsterdam moeten melden. En dus vertrekken de bewoners een dag eerder reeds per trein richting hoofdstad. Spanjaard schrijft: "Onze kennismaking was kort geweest, slechts van ultiimi februari tot bijna eind april, maar die korte spanne tijds is ruim voldoende geweest om ons dicht bij elkaar te brengen, er waren vriendschapsbanden gevlochten, wij hebben elkaar leeren waarderen en hebben in grote eensgezindheid een prettige tijd doorgemaakt. Met bruut geweld en onvergelijkelijke willekeur wordt hier aan een eind gemaakt. Vele onbeantwoorde vragen rijzen in ons op. Zullen wij elkaar nog eens ontmoeten? Wat is de toekomst van deze vertrekkenden? Zullen wij nog immer iets van hen vernemen? Met grote spanning houden wij het oog gericht op de stationschef die het teeken van vertrek zal geven....Het is zover. De arm van den chef gaat omhoog, de trein zet zich in beweging, mijn gasten gaan de onbekende toekomst tegemoet. Wat wacht hen?"

De bron voor dit boek werd in 2004 gevonden in een bureau van advocatenkantoor R Emmelink. Het is een getypt, uitvoerig verslag van de eerder genoemde Spanjaard over de gebeurtenissen rond de villa Bouchina. Het relaas is integraal in facsimile opgenomen in het boek. Uitvoerig worden de problemen besproken die aan de inkwartiering vooraf gingen en worden het gedrag en de karakters van de weinige bewoners besproken . Boeiend om te lezen. Evenals het bredere kader waarin van der Heijden deze geschiedenis heeft geplaatst. Van der Heijden besluit zijn betoog zoals hij er mee begonnen is: nuancering van het klassieke oorlogsverhaal. "Hoe en waarom het daar (bij R Emmelink, HB) terecht kwam, weten wij niet. Wat we wel weten is dat het boek in 2004 opdook en een verhaal vertelt dat zelden gehoord wordt. Wat wij ook weten is dat die stilte niet toevallig is. Het verhaal past immers niet bij Het Verhaal [van de oorlog]. En toch is het waar."

Iedere keer als wij lang de villa fietsen denken wij even aan de bijzondere gebeurtenissen die zich daar hebben afgespeeld. En aan onze lieve nicht natuurlijk zonder wie wij hier wellicht geen kennis van zouden hebben genomen.

TIJD

Een maand heeft ruim 700 uren. Daarvan gebruiken we er ongeveer 300 voor slapen en eten. Het gemiddeld aantal uren per jaar dat een Nederlander werkt is 1750, volgens sommige rapporten nog minder. Wij Lions zijn allemaal heel druk met ons werk, dus wij werken wel 2400 (!) uur per jaar. 200 per maand. Houden we nog altijd 200 uur per maand over voor overige bezigheden. Je bent een meer dan gemiddeld actief Lionslid als je elke maand 10 uur besteedt aan clubactiviteiten.

Het is jammer dat in de afgelopen tijd drie net nieuw begonnen Lionsleden hebben bedankt voor de club met als reden tijdgebrek. Ik waag te betwijfelen, zeker gezien bovenstaand (toegegeven nogal vluchtig) rekensommetje, of dat de echte reden is. Er moet meer zijn. Wellicht voelen ze zich toch niet zo thuis bij ons. Is er te weinig chemie. We zijn ook een erg grote club en het gevaar dreigt dat sommigen te weinig "Anschluss" vinden. Moeten ze zelf natuurlijk in investeren. Maar er is ook een inspanningsverplichting voor de zittende clubleden.

Er is reeds eerder door het bestuur onderkend dat niet iedereen elkaar meer goed kent. Vandaar de prijzenswaardige "10-minuten-van" en de interviews met de oudere leden in ons bulletin. Maar nieuwe leden zullen sneller integreren door ze in actieve commissies te laten participeren, niet te lang wachten met ze een bestuurstaak te geven. Zo leren ze de club snel en goed kennen en voelen ze zich eerder onderdeel ervan. Misschien is het ook een idee voor volgende besturen de haardvuurbijeenkomsten weer in ere te herstellen of het running dinner. Het helpt ook als de partner enthousiast is.

We zijn, zoals gezegd, ook een erg grote club geworden. Laten we ons beraden over het gewenste maximaal aantal leden. Niet zomaar uitbreiden. Een nieuw lid moet weten dat hij ook verplichtingen heeft als hij zich bij ons aansluit.

Tijd is niet het probleem, prioriteit, daar gaat het om. En een nieuw lid dat zich bij ons wil aansluiten moet kunnen genieten van het Lionsgebeuren, maar het ook de juiste prioriteit geven.

[Henk Drost](#)

COMMISSIES

● Activiteiten

Hans de Vries, voorzitter

Peter Bob Peerenboom, vice-voorzitter

Herman van den Broek

Hans Kietselaer

Martin Liefink

Jan Loggers

Bart-Jaap Pull ter Gunne

Kees van Steenberg

● Bulletin & ICT

Theo Soontiëns, voorzitter

Kees van Steenberg, ICT officer

Han Meibergen, Smoelenboek

Henk Breuker

Henk Dijk

Henk Drost

Bart-Jaap Pull ter Gunne

Ruud Wink

● Foto officer

Henk Drost

● Interservice

Toon van Oudheusden

Henk Breuker

Bert Lamers

● Jeugd

Henk Dijk, voorzitter

John Brands, vice-voorzitter

Chris Geurink

● Jumelage

Jan Kruit, voorzitter

Jan van Iersel, vice-voorzitter

Henk Drost

Gerard Hehenkamp

Toon van Oudheusden

Marnix Jansen Venneboer

● Kascontrole

Gerard Roelofsen

Aart van Silfhout

● Leden

Henk Drost, voorzitter

Koos Kuiper

Bert Lamers

● Milieu officer

Hans Bruyn

Koos Kuiper

● Public Relations

Ruud Wink

● Sjoelbak & Vaantjes

Henk Kets

Harry Mathijssen

Jan Thijssen

● Tail Twisters

Chris Geurink

Jan Jurriens

● Uitbreiding

Henk Breuker

Henk Drost

Jan Kruit

● We Serve

Wim Fromme, voorzitter

Ruud Wink, vice-voorzitter

John Brands, manager projecten

Toon Gasselink, vice-president

Gerard Hehenkamp, secretaris

Jan van Iersel, 2^e secretaris

Jos Niesink, penningmeester

AGENDA 2006-2007

23 augustus 2006	18.00 uur	Barbecue bij Wil & Henk Kets
6 september 2006	19.30 uur	Wijngaard Hof te Dieren
20 september 2006	18.00 uur	Tap Hap; 10 minuten van Jan Thijssen
29 september 2006	13.00 uur	Metzo Regatta
4 oktober 2006	20.00 uur	Henk Roselle, Stichting Digibeter
18 oktober 2006	18.00 uur	Tap Hap; 10 minuten van Jan Jurriëns
1 november 2006	20.00 uur	Graafschap TV Doetinchem
15 november 2006	18.00 uur	Tap Hap; 10 min Kees van Steenberg
29 november 2006	15.00 uur	Aviko Steenderen - Restaurant Pepe Baak
6 december 2006	20.00 uur	Louw van Eijk, Stichting Ypsilon
20 december 2006	18.00 uur	Tap Hap; 10 minuten van Hans Kietselaer
13 januari 2007	14.00 uur	Nieuwjaarsbijeenkomst Bronbeek Arnhem
17 januari 2007	18.00 uur	Tap Hap; 10 minuten van Hans de Vries
31 januari 2007	18.00 uur	Guus Kuijer in eetcafé Het Borghuis
7 februari 2007	20.00 uur	Rapportage We Serve Commissie
21 februari 2007	18.00 uur	Tap Hap; 10 minuten van Koos Kuiper
7 maart 2007	20.00 uur	Introductie Siert Wieringa. Lezing
21 maart 2007	18.00 uur	Taphap; 10 minuten van Chris Geurink
4 april 2007	20.00 uur	Ruud Grootenboer, Europa
18 april 2007	18.00 uur	Interservice met Lions Isala en Graafschap
2 mei 2007	20.00 uur	Boudewijn Haverkort Technische Communicatiesystemen
12 mei 2007	?? uur	Uitstapje met Lions Dorsten
16 mei 2007	18.00 uur	Tap Hap; 10 minuten van Hans Bruyn
30 mei 2007	18.00 uur	Wokken met en voor de Papillons
6 juni 2007	20.00 uur	Rioolwaterzuiveringsinstallatie Varsseveld
20 juni 2007	18.00 uur	Tap Hap; 10 minuten van Henk Drost
4 juli 2007	18.00 uur	Bestuursoverdracht met Papillons
10 augustus 2007	?? uur	Sommerfest in Dorsten
